

No. 36822

**Australia
and
Poland**

**Treaty between Australia and the Repnhlic of Poland on extradition. Canberra, 3
June 1998**

Entry into force: 2 December 1999, in accordance with article 17

Anthentic texts: English and Polish

Registration with the Secretariat of the United Nations: Australia, 27 July 2000

**Australie
et
Pologne**

**Traité d'extradition entre l'Anstralie et la Répnblique de Pologne. Canberra, 3 jnín
1998**

Entrée en vigueur : 2 décembre 1999, conformément à l'article 17

Textes authentiques : anglais et polonais

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Australie, 27 juillet 2000

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

TREATY BETWEEN AUSTRALIA AND THE REPUBLIC OF POLAND ON
EXTRADITION

Australia and the Republic of Poland

Desiring to make more effective the co-operation of the two countries in the suppression of crime by concluding a treaty on extradition,

Having decided to conclude the present treaty and having appointed their respective representatives to this end,

Have agreed as follows:

Article 1. Obligation to extradite

The Contracting Parties undertake to surrender to each other, subject to the provisions and conditions laid down in this Treaty, persons against whom the competent authorities of the Requesting Party are proceeding for an offence or who are wanted by the said authorities for the carrying out of a sentence.

Article 2. Extraditable offences

1. For the purpose of this Treaty, extraditable offences are offences however described which are punishable under the laws of both Contracting Parties by imprisonment for a period of more than one year or by a more severe penalty. Where the request for extradition relates to a person convicted of such an offence who is wanted for the enforcement of a sentence of imprisonment, extradition shall be granted only if a period of at least six months of such penalty remains to be served.

2. For the purpose of this Article in determining whether an offence is an offence against the law of both Contracting Parties:

(a) it shall not matter whether the laws of the Contracting Parties place the acts or omissions constituting the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology;

(b) the totality of the acts or omissions alleged against the person whose extradition is sought shall be taken into account and it shall not matter whether, under the laws of the Contracting Parties, the constituent elements of the offence differ.

3. Where extradition is sought for an offence against a law relating to taxation, customs duties, foreign exchange or other revenue matter, extradition may not be refused on the ground that the law of the Requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs, or exchange regulation of the same kind as the law of the Requesting Party.

4. Where the offence has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition shall be granted where the law of the Requested Party provides for the punishment of an offence committed outside its territory in similar circumstances. Where the law

of the Requested Party does not so provide, the Requested Party may, in its discretion, grant extradition.

5. Extradition shall be granted pursuant to the provisions of this Treaty irrespective of when the offence in relation to which extradition is sought was committed, provided that:

- (a) it was an offence under the laws of both Contracting Parties at the time of the acts or omissions constituting the offence; and
- (b) it was an offence under the laws of both Contracting Parties at the time the request for extradition was made.

Article 3. Exceptions to extradition

1. Extradition shall not be granted if:

- (a) the offence for which extradition is sought is a political offence. Reference to a political offence shall not include the taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of that person's family;
- (b) there are substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons;
- (c) the offence for which extradition is sought is an offence exclusively under military law;
- (d) final judgement has been passed in the Requested Party or in a third state in respect of the offence for which the person's extradition is sought;
- (e) the person claimed has, according to the law of either the Requesting or the Requested Party, become immune by reason of lapse of time from prosecution or the execution of the penalty or punishment; or
- (f) the case of the person, on being extradited to the Requesting Party, would be liable to be dealt with in that State by a court or tribunal:

(i) that has been specially established for the purpose of dealing with that person's case; or

(ii) that is only exceptionally authorised to deal with the cases of persons accused of the offence for which extradition is sought.

2. Each of the Contracting Parties shall have the right to refuse extradition of its nationals. If the Requested Party does not extradite its national, it shall at the request of the Requesting Party submit the case to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate.

3. Extradition may be refused if:

(a) the competent authorities of the Requested State have decided not to institute proceedings or to terminate pending proceedings for the offence in respect of which extradition is sought;

(b) the offence for which extradition is requested is punishable by death under the law of the Requesting Party, and if in respect of such offence the death penalty is not provided

for by the law of the Requested Party or is not normally carried out, unless the Requesting Party gives such assurance as the Requested Party considers sufficient that the death-penalty will not be carried out;

(c) the offence is regarded by the law of the Requested Party as having been committed in whole or in part within its territory; or

(d) a prosecution in respect of the offence for which extradition is sought is pending in the Requested Party against the person whose extradition is sought.

4. Where it appears to the Requested Party that extradition would be totally incompatible with humanitarian considerations because of exceptional circumstances including the state of health or old age of the person sought, the Contracting Parties shall consult to mutually determine whether the extradition request should continue.

Article 4. Extradition request and required documents

1. A request for extradition shall be made in writing and shall be communicated through the diplomatic channel. All documents submitted in support of a request for extradition shall be authenticated in accordance with Article 5.

2. The request shall be supported by:

(a) the original or an authenticated copy of the conviction, sentence immediately enforceable, warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the Requesting Party. Where a sentence has been imposed, there shall be a statement of the extent to which the sentence has not been carried out, or, where a sentence has not been imposed, there shall be a statement affirming that it is intended to impose a sentence;

(b) a statement of the offences for which extradition is requested. The time, place and particulars of the conduct alleged to constitute the offence and their legal descriptions shall be set out; and

(c) the text of the relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law including any law relating to the limitation of proceedings and as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his or her identity and nationality.

3. The request for extradition and documents submitted in its support shall be accompanied by a certified translation into the language of the Requested Party.

Article 5. Authentication of supporting documents

1. Documents that, in accordance with Article 4, accompany a request for extradition shall be admitted in evidence, if authenticated, in any extradition proceedings in the territory of the Requested Party.

2. A document is authenticated for the purposes of this Treaty if:

(a) it is signed or certified by a Judge, Public Prosecutor, Magistrate or a competent officer of the Requesting Party; and

(b) it is sealed with an official seal of the Requesting Party. In the case of the Republic of Poland an official seal means the seal of the Minister of Justice. In the case of Australia an official seal means the seal of a Minister of State.

Article 6. Additional information

1. If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient in accordance with this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request that additional information be furnished within such time as it specifies.
2. If the person whose extradition is sought is under arrest and the additional information furnished is not sufficient in accordance with this Treaty or is not received within the time specified, the person may be released from custody. Such release shall not preclude the Requesting Party from making a fresh request for the extradition of the person.
3. Where the person is released from custody in accordance with paragraph 2, the Requested Party shall notify the Requesting Party as soon as practicable.

Article 7. Provisional arrest

- I. In case of urgency a Contracting Party may apply by means of the facilities of the International Criminal Police Organisation (INTERPOL) or otherwise for the provisional arrest of the person sought pending the presentation of the request for extradition through the diplomatic channel. The application may be transmitted by post or telegraph or by any other means affording a record in writing.
2. The application shall contain a description of the person sought, a statement that extradition is to be requested through the diplomatic channel, a statement of the existence of one of the documents mentioned in paragraph 2 of Article 4 authorising the apprehension of the person, a statement of the punishment that can be imposed or has been imposed for the offence and, if requested by the Requested Party, a statement of the acts or omissions alleged to constitute the offence.
3. On receipt of such an application the Requested Party shall take the necessary steps to secure the arrest of the person claimed and the Requesting Party shall be promptly notified of the result of its request.
4. A person arrested upon such an application may be set at liberty upon the expiration of 45 days from the date of that person's arrest if a request for extradition, supported by the documents specified in Article 4, has not been received.
5. The release of a person pursuant to paragraph 4 shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person sought if the request is subsequently received.

Article 8. Conflicting requests

1. Where requests are received from two or more States for the extradition of the same person, the Requested Party shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify the Requesting States of its decision.
2. In determining to which State a person is to be extradited, the Requested Party shall have regard to all relevant circumstances and, in particular, to:
 - (a) if the requests relate to different offences - the relative seriousness of the offences;
 - (b) the time and place of commission of each offence;
 - (c) the respective dates of the requests;
 - (d) the nationality of the person; and
 - (e) the possibility of subsequent extradition to another State.

Article 9. Surrender

1. The Requested Party shall, as soon as a decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the Requesting Party through the diplomatic channel.
2. Subject to the provisions of Article 10, where extradition is granted, the Requested Party shall surrender the person at a place convenient to the Requesting Party.
3. The Requesting Party shall remove the person from the territory of the Requested Party within such reasonable period as the Requested Party specifies and, if the person is not removed within that period, the Requested Party may refuse to extradite that person for the same offence.
4. If circumstances beyond its control prevent a Contracting Party from surrendering or removing the person to be extradited it shall notify the other Contracting Party. The two Contracting Parties shall mutually decide upon a new date of surrender, and the provisions of paragraph 3 shall apply.

Article 10. Postponement of surrender and temporary surrender

1. The Requested Party may, after making its decision on the request for extradition, postpone the surrender of the person claimed in order that he or she may be proceeded against by that Party or, if he or she has already been convicted, in order that he or she may serve his or her sentence in the territory of that Party for an offence other than that for which extradition is requested.
2. The Requested Party may, instead of postponing surrender, temporarily surrender the person claimed to the Requesting Party in accordance with conditions to be mutually determined by the Parties.

Article 11. Surrender of property

1. To the extent permitted under the law of the Requested Party and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all property found in the Requested Party that has been acquired as a result of the offence or may be required as evidence shall, if the Requesting Party so requests, be surrendered if extradition is granted.
2. The property mentioned in paragraph 1 shall be handed over even if extradition, having been agreed to, cannot be carried out owing to the death or escape of the person claimed or for other reasons.
3. Where the law of the Requested Party or the rights of third parties so require, any articles so surrendered shall be returned to the Requested Party free of charge if that Party so requests.

Article 12. Rule of speciality

1. Subject to paragraph 3, a person extradited under this Treaty shall not be detained or tried, or be subjected to any other restriction of his or her personal liberty, in the territory of the Requesting Party for any offence committed before his or her extradition other than:
 - (a) an offence for which extradition was granted or any other extraditable offence for which the person could be prosecuted on the basis of the facts upon which the request for extradition was based, provided that the offence does not carry a penalty which is more severe than that which could be imposed for the offence for which extradition was sought; or
 - (b) any other extraditable offence in respect of which the Requested Party consents.
2. A request for the consent of the Requested Party referred to in paragraph 1(b) shall be accompanied by the documents mentioned in Article 4.
3. Restrictions under paragraph 1 do not apply if the person has had an opportunity to leave the territory of the Requesting Party and has not done so within 45 days of final discharge in respect of the offence for which that person was extradited or if the person has returned to the territory of the Requesting Party after leaving it.

Article 13. Surrender to a third State

1. Where a person has been surrendered to the Requesting Party by the Requested Party, the first-mentioned Party shall not surrender that person to any third State for an offence committed before that person's surrender unless:
 - (a) the Requested Party consents to that surrender; or
 - (b) the person has had an opportunity to leave the Requesting Party and has not done so within 45 days of final discharge in respect of the offence for which that person was surrendered by the Requested Party or has returned to the territory of the Requesting Party after leaving it.
2. Before acceding to a request pursuant to sub-paragraph (1)(a), the Requested Party may request the production of the documents mentioned in Article 4.

Article 14. Transit

1. Where a person is to be extradited to a Contracting Party from a third State through the territory of the other Contracting Party, the Contracting Party to which the person is to be extradited shall request the other Contracting Party to permit the transit of that person through its territory.
2. Upon receipt of such a request the Requested Contracting Party shall grant the request unless it is satisfied that there are reasonable grounds for refusing to do so.
3. Permission for the transit of a person shall, subject to the law of the Requested Contracting Party, include permission for the person to be held in custody during transit.
4. Where a person is being held in custody pursuant to paragraph 3, the Contracting Party in whose territory the person is being held may direct that the person be released if transportation is not continued within a reasonable time.
5. The Contracting Party to which the person is being extradited shall reimburse the other Contracting Party for any expense incurred by that other Contracting Party in connection with the transit.

Article 15. Expenses

1. Expenses incurred in the territory of the Requested Party by reason of extradition shall be borne by that Party.
2. The Requesting Party shall bear the expenses incurred in conveying the person from the territory of the Requested Party.

Article 16. Multilateral obligations

Nothing in this Treaty shall affect any obligations which have been or shall in the future be assumed by the Contracting Parties under any multilateral convention.

Article 17. Entry into force and termination

1. This Treaty shall enter into force thirty days after the date on which the Contracting Parties have notified each other in writing that their respective requirements for the entry into force of this Treaty have been complied with.
2. On the date of this Treaty entering into force, the Treaty between Great Britain and the Republic of Poland for the Mutual Extradition of Fugitive Criminals done at Warsaw on 11 January 1932 shall cease to be in force between Australia and the Republic of Poland.
3. Extradition requests submitted after the entry into force of this Treaty shall be governed by this Treaty whatever the date of the commission of the offence for which extradition is requested.
4. Either Contracting Party may terminate this Treaty by notice in writing at any time and it shall cease to be in force on the one hundred and eightieth day after the day on which the notice is delivered.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Treaty.

DONE at Canberra on the third day of June, one thousand, nine hundred and ninety-eight in the English and Polish languages, each text being equally Authentic.

For Australia:

AMANDA VANSTONE

For the Republic of Poland:

MACIEJ KOZLOWSKI

[POLISH TEXT — TEXTE POLONAIS]

UMOWA

między Australią a Rzeczypospolitą Polską o ekstradycji

Australia

oraz Rzeczpospolita Polska

dążąc do ustanowienia bardziej efektywnej współpracy między obydwoma państwami w zakresie zwalczania przestępcości poprzez zawarcie umowy o ekstradycji,

podjęwszy decyzję o zawarciu niniejszej Umowy i po wyznaczeniu w tym celu swoich pełnomocników,

uzgodnili co następuje:

Artykuł 1
Obowiązek wydania

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego wydawania sobie, na zasadach i warunkach określonych w niniejszej Umowie, osób ściganych za popełnienie przestępstwa lub poszukiwanych w celu wykonania kary przez właściwe organy Strony wzywającej.

Artykuł 2
Przestępstwa objęte ekstradycją

1. Dla celów niniejszej Umowy za przestępstwa objęte ekstradycją uważa się przestępstwa, które według prawa obu Umawiających się Stron zagrożone są karą pozbawienia wolności dłuższą niż jeden rok lub karą surowszą. Jeżeli wniosek o ekstradycję dotyczy osoby skazanej za takie przestępstwo, która jest poszukiwana w celu wykonania kary pozbawienia wolności, zgoda na ekstradycję może być wyrażona tylko wówczas, gdy do odbycia kary pozostało co najmniej 6 miesięcy.

2. Dla celów niniejszego artykułu przy określaniu czy dane przestępstwo jest przestępstwem według prawa obu Umawiających się Stron:

a) nie ma znaczenia, czy prawo obu Umawiających się Stron zalicza działania lub zamechania stanowiące przestępstwo do tej samej kategorii przestępstw lub określa przestępstwo taką samą nazwą,

b) bierze się pod uwagę całość działań lub zaniechań zarzucających osobie, o której wydanie się wnosi, niezależnie od tego czy zgodnie z prawem Umawiających się Stron znamiona przestępstwa różnią się.

3. W wypadku wniosku o ekstradycję za przestępstwa dotyczące przepisów podatkowych, celnych, dewizowych lub innych przepisów skarbowych nie można odmówić ekstradycji na tej podstawie, iż zgodnie z prawem Strony wezwanej tego rodzaju podatki lub cła nie są nakładane bądź prawo to nie zawiera przepisów podatkowych, celnych lub dewizowych tego samego rodzaju co prawo Strony wzywającej.

4. Jeżeli przestępstwo zostało popełnione poza terytorium Strony wzywającej wyraża się zgodę na ekstradycję, jeżeli prawo Strony wezwanej przewiduje karę za przestępstwo popełnione w podobnych okolicznościach poza jej terytorium. Jeżeli prawo Strony wezwanej tego nie przewiduje, zgoda na ekstradycję uzależniona jest od uznania Strony wezwanej.

5. Na podstawie postanowień niniejszej Umowy zgoda na ekstradycję zostanie udzielona niezależnie od tego kiedy zostało popełnione przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję pod warunkiem, że:

- a) było ono uznane za przestępstwo przez prawo obu Umawiających się Stron, w czasie popełnienia działań lub zaniechań stanowiących przestępstwo, i
- b) było ono uznane za przestępstwo przez prawo obu Umawiających się Stron w czasie wystąpienia z wnioskiem o ekstradycję.

Artykuł 3

Wyjątki od ekstradycji

1. Nie wyraża się zgody na ekstradycję, jeżeli:

- a) przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję jest przestępstwem politycznym. Nie uważa się za przestępstwo polityczne zamachu na życie lub usiłowania takiego zamachu na Główną Państwa lub członka jego rodziny,
- b) istnieją poważne podstawy do przyjęcia, że wniosek o ekstradycję dotyczący przestępstwa pospolitego został złożony w celu ścigania lub ukarania osoby z powodu jej rasy, wyznania, narodowości, poglądów politycznych lub że sytuacja tej osoby mogłaby ulec pogorszeniu z jakiekolwiek spośród powyższych przyczyn,
- c) przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję ma wyłącznie charakter przestępstwa wojskowego,
- d) w związku z przestępstwem stanowiącym podstawę wniosku o ekstradycję został wydany prawomocny wyrok na terytorium Strony wezwanej lub państwa trzeciego,
- e) osoba, której dotyczy wniosek o ekstradycję zgodnie z prawem Strony wzywającej lub Strony wezwanej nie podlega ściganiu lub wykonaniu kary z powodu przedawnienia, lub
- f) sprawą osoby, która byłaby wydana Stronie wzywającej podlegałaby rozpoznaniu przez sąd lub trybunał tej Strony,
 - i) który zostałby specjalnie ustanowiony w celu rozpoznania sprawy tej osoby lub
 - ii) który jedynie wyjątkowo byłby upoważniony do rozpoznawania spraw osób oskarżonych o przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję.

2. Każda z Umawiających się Stron ma prawo odmowy ekstradycji własnych obywateli. Jeżeli Strona wezwana odmawia ekstradycji swego obywatela, winna na wniosek Strony

wzywającej przekazać sprawę swoim właściwym organom w celu wszczęcia w stosownych wypadkach postępowania karnego.

3. Można odmówić wyrażenia zgody na ekstradycję, jeżeli:

a) właściwe organy Strony wezwanej podjęły decyzję o niewszczynaniu lub o zaprzestaniu ścigania, które było prowadzone za to samo przestępstwo, którego dotyczy wniosek o ekstradycję,

b) przestępstwo w związku z którym wnosi się o ekstradycję jest zagrożone karą śmierci przez prawo Strony wzywającej, a taka kara nie jest za nie przewidziana przez prawo Strony wezwanej lub nie jest tam zazwyczaj wykonywana, chyba że Strona wzywająca da gwarancje uznane za wystarczające przez Stronę wezwawą, że kara śmierci nie zostanie wykonana,

c) jeżeli przestępstwo w świetle prawa Strony wezwanej zostało popełnione w całości lub w części na jej terytorium, albo

d) na terytorium Strony wezwanej toczy się postępowanie karne przeciwko osobie, o której ekstradycję się wnosi, dotyczące przestępstwa stanowiącego podstawę wniosku o ekstradycję.

4. Jeżeli według oceny Strony wezwanej ekstradycja byłaby całkowicie nie do pogodzenia ze względami humanitarnymi, z uwagi na wyjątkowe okoliczności, w tym dotyczące zwłaszcza stanu zdrowia lub podeszłego wieku osoby ściganej Umawiające się Strony podejmą konsultacje w celu ustalenia czy wnioskowi o ekstradycję powinien być nadany bieg.

Artykuł 4

Wniosek o ekstradycję i wymagane dokumenty

1. Wniosek o ekstradycję powinien być sporządzony na piśmie i przesłany w drodze dyplomatycznej. Wszelkie dokumenty przedstawione dla uzasadnienia wniosku powinny być uwierzytelnione zgodnie z artykułem 5.

2. Do wniosku dołącza się:

a) oryginał lub uwierzytelniony odpis orzeczenia o uznaniu winy, wykonanego orzeczenia skazującego, nakazu aresztowania lub innego dokumentu mającego taką samą moc prawną, wydanego w formie określonej przez prawo Strony wzywającej. W wypadku gdy wyrok został wydany należy dołączyć informację, w jakim zakresie wyrok nie został wykonany, a w wypadku gdy wyrok nie został wydany - zapewnienie, że wyrok ma być wydany.

b) opis przestępstwa, w związku z którym wnosi się o ekstradycję, z podaniem czasu, miejsca jego popełnienia i szczegółowym opisem czynu stanowiącego przestępstwo oraz jego kwalifikacji prawnej,

c) tekst przepisów prawnych mających zastosowanie lub jeżeli nie jest to możliwe - oświadczenie o przepisach mających zastosowanie, włącznie z przepisami o przedawnieniu, jak również możliwie dokładny rysopis osoby, której dotyczy wniosek o ekstradycję oraz wszelkie informacje pomocne dla ustalenia jej tożsamości i obywatelstwa.

3. Wniosek o ekstradycję i dokumenty przedstawiane dla uzasadnienia tego wniosku będą zaopatrzone w uwierzytelne tłumaczenie na język Strony wezwanej.

Artykuł 5

Uwierzytelnianie załączanych dokumentów

1. Dokumenty, które zgodnie z artykułem 4 są załączone do wniosku o ekstradycję będą dopuszczone jako dowody w postępowaniu ekstradycyjnym na terytorium Strony wezwanej, jeżeli zostały uwierzytelnione.

2. Dla celów niniejszej Umowy za uwierzytelniony uważa się dokument jeżeli:

a) jest podpisany lub poświadczony przez sędziego, prokuratora lub właściwego urzędnika Strony wzywającej i

b) jest opatrzony pieczęcią urzędową Strony wzywającej. Pieczęć urzędowa oznacza w odniesieniu do dokumentów pochodzących z Australii - pieczęć Ministra Stanu, a w odniesieniu do dokumentów pochodzących z Rzeczypospolitej Polskiej - pieczęć Ministra Sprawiedliwości.

Artykuł 6

Dodatkowe informacje

1. Jeżeli Strona wezwana uzna, że informacje przekazane dla uzasadnienia wniosku o ekstradycję nie są w świetle niniejszej Umowy wystarczające do wyrażenia zgody na ekstradycję, Strona ta może zażądać dostarczenia dodatkowych informacji w określonym przez siebie czasie.

2. Jeżeli osoba, o której ekstradycję się wnosi pozostaje w areszcie i dostarczone dodatkowo informacje nie są zgodne z niniejszą Umową wystarczające lub nie zostały przekaza-

ne we właściwym czasie osoba ta może być zwolniona z aresztu. Zwolnienie to nie będzie stanowiło przeszkody do przedstawienia nowego wniosku o ekstradycję tej osoby przez Stronę wzywającą.

3. W wypadku zwolnienia osoby z aresztu zgodnie z ustępu 2 Strona wezwana powinna informować o tym Stronę wzywającą tak szybko jak to będzie możliwe.

Artykuł 7

Tymczasowe aresztowanie

1. W nagłych wypadkach Umawiająca się Strona może zwrócić się za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (INTERPOL) lub w inny sposób o tymczasowe aresztowanie osoby poszukiwanej - do czasu przedstawienia wniosku o ekstradycję - drogą dyplomatyczną. Prośba taka może być przekazana pocztą lub telegraficznie lub w inny sposób dający się utrwały na piśmie.

2. Prośba powinna zawierać opis osoby poszukiwanej, oświadczenie, iż wniosek o ekstradycję zostanie złożony drogą dyplomatyczną, zapewnienie o istnieniu jednego z dokumentów wymienionych w Artykule 4 ustęp 2 stanowiącego podstawę do aresztowania osoby, oświadczenie o karze jaka może być orzeczona lub jaka została orzeczona oraz, jeżeli żąda tego Strona wezwana, opis zarzucanych działań lub zaniechań stanowiących przestępstwo.

3. Po otrzymaniu wymienionej wyżej prośby Strona wezwana powinna podjąć niezbędne kroki w celu doprowadzenia do aresztowania osoby, o której wydanie się wnosi a Strona wzywająca powinna być niezwłocznie poinformowana o działaniach podjętych w wyniku prośby.

4. Osoba aresztowana na podstawie wyżej wymienionej prośby może być zwolniona po upływie 45 dni od daty aresztowania, jeżeli nie wpłynął wniosek o ekstradycję wraz z dokumentami wymienionymi w Artykule 4.

5. Zwolnienie osoby przewidziane w ustępie 4 nie będzie stanowiło przeszkody do wszczęcia postępowania mającego na celu wydanie osoby, o której ekstradycję się wnosi, jeżeli wniosek taki zostanie złożony w terminie późniejszym.

Artykuł 8
Zbieg wniosków o wydanie

1. W razie otrzymania wniosków o ekstradycję tej samej osoby od dwóch lub więcej państw, Strona wezwana określi do którego spośród tych państw osoba ma być wydana i zawiadomi Stronę wzywającą o swojej decyzji.
2. Przy podejmowaniu decyzji o tym do którego państwa osoba, o której ekstradycję się wnosi ma być wydana Strona wezwana bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, a w szczególności:
 - a) jeżeli wnioski odnoszą się do różnych przestępstw - wagę przestępstw,
 - b) czas i miejsce popełnienia każdego przestępstwa,
 - c) daty wniosków,
 - d) obywatelstwo danej osoby,
 - e) możliwości późniejszej ekstradycji do innego państwa.

Artykuł 9
Przekazanie

1. Strona wezwana niezwłocznie po podjęciu decyzji w przedmiocie ekstradycji powinna zawiadomić o niej Stronę wzywającą drogą dyplomatyczną.
2. Z zastrzeżeniem postanowień Artykułu 10 po wyrażeniu zgody na ekstradycję Strona wezwana powinna przekazać osobę w miejscu, które byłoby dogodne dla Strony wzywającej.
3. Strona wzywająca powinna odebrać osobę z terytorium Strony wezwanej w rozsądnym okresie, który określi Strona wezwana. Jeżeli osoba nie zostanie odebrana w tym okresie Strona wezwana może odmówić wyrażenia zgody na ekstradycję tej osoby za to samo przestępstwo.
4. Jeżeli okoliczności niezależne od Umawiających się Stron uniemożliwiają przekazanie lub odebranie osoby, która podlega ekstradycji, Umawiająca się Strona powinna poinformować o tym drugą Umawiającą się Stronę. Umawiające się Strony powinny wspólnie ustalić nową datę przekazania, stosując postanowienia ustępu 3.

Artykuł 10

Odroczenie przekazania i przekazanie czasowe

1. Strona wezwana może po podjęciu decyzji o ekstradycji osoby, o której wydanie się wnosi, odroczyć przekazanie osoby w związku z jej ściganiem przez tę Stronę lub jeżeli osoba ta została już skazana, w związku z koniecznością odbycia przez nią kary na terytorium tej Strony, za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o ekstradycję.

2. Zamiast odroczenia przekazania Strona wezwana może czasowo przekazać Stronie wzywającej osobę, o której ekstradyje się wnosi, na warunkach wspólnie określonych przez Umawiające się Strony.

Artykuł 11

Wydawanie przedmiotów

1. W zakresie dozwolonym przez prawo Strony wezwanej i z zastrzeżeniem praw osób trzecich, które powinny być należycie uwzględniane, wszystkie przedmioty znajdujące się w Państwie wezwany, pochodzące z przestępstwa albo mogące służyć do jego udowodnienia będą wydane Stronie wzywającej na jej wniosek, jeżeli zgoda na ekstradycję zostanie udzielona.

2. Przekazanie przedmiotów określonych w ustępie 1 ma miejsce także wówczas, gdy ekstradyjeja, na którą wyrażono zgodę nie może nastąpić z powodu śmierci lub ucieczki osoby, o której wydanie wnosi się lub z innych przyczyn.

3. Wszelkie przedmioty wydane powinny być zwrócone Stronie wezwanej na jej żądanie bez żadnych opłat, jeżeli wymaga tego prawo Strony wezwanej lub wynika to z praw osób trzecich.

Artykuł 12

Zasada specjalności

1. Z zastrzeżeniem ustępu 3 osoba wydana na podstawie niniejszej Umowy nie będzie zatrzymana, sądzona lub poddana jakimkolwiek ograniczeniom wolności osobistej na terytorium Strony wzywającej z powodu jakiegokolwiek przestępstwa popełnionego przed jej wydaniem innego niż:

a) przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o ekstradycję lub jakiekolwiek inne przestępstwo mogące być podstawą takiego wniosku, za popełnienie którego można by ścigać osobę w oparciu o stan faktyczny na którym opierał się wniosek o ekstradycję pod warunkiem, że przestępstwo to nie jest zagrożone karą surowszą niż ta, która jest przewidziana za przestępstwo stanowiące podstawę ekstradycji lub

b) jakiekolwiek inne przestępstwo mogące stanowić podstawę ekstradycji, w odniesieniu do którego zostanie udzielona zgoda Strony wezwanej.

2. Do wniosku o uzyskanie zgody Strony wezwanej, o której mowa w ustępie 1 litera „b” należy załączyć dokumenty wymienione w Artykule 4.

3. Ograniczeń przewidzianych w ustępie 1 nie stosuje się, jeżeli osoba miała możliwość opuszczenia terytorium Strony wzywającej i nie zrobiła tego w ciągu 45 dni od ostatecznego zwolnienia dotyczącego przestępstwa, za które osoba ta została wydana lub jeżeli osoba ta powróciła na terytorium Strony wzywającej po jego opuszczeniu.

Artykuł 13 **Wydanie państwu trzeciemu**

1. Jeżeli osoba została wydana Stronie wzywającej przez Stronę wezwana, Strona wzywająca nie wyda tej osoby żadnemu państwu trzeciemu za przestępstwo popełnione przed jej wydaniem, chyba, że:

- a) Strona wezwana wyrazi zgodę na wydanie lub
- b) osoba, która miała możliwość opuszczenia terytorium Strony wzywającej nie zrobiła tego w ciągu 45 dni od ostatecznego zwolnienia dotyczącego przestępstwa, za które została ona wydana przez Stronę wezwana albo powróciła na terytorium Strony wzywającej po jego opuszczeniu.

2. Przed wyrażeniem zgody o której mowa w ustępie 1 litera „a”, Strona wezwana może żądać przedstawienia dokumentów wymienionych w Artykule 4.

Artykuł 14 **Tranzyst**

1. Jeżeli określona osoba będzie podlegać ekstradycji do jednej z Umawiających się Stron z państwa trzeciego przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony, Umawiająca się

Strona, której osoba ma być wydana powinna wystąpić do drugiej Umawiającej się Strony o wyrażenie zgody na tranzyt tej osoby przez jej terytorium.

2. Po otrzymaniu takiego wniosku wezwana Umawiająca się Strona wyrazi zgodę chyba, że według jej oceny istnieją uzasadnione powody do odmowy.
3. Pozwolenie na tranzyt wydane stosownie do prawa Strony wezwanej, powinno zawierać zgodę aby osoba ta podczas tranzytu, była pozbawiona wolności.
4. Jeżeli osoba została pozbawiona wolności zgodnie z ustęmem 3, Umawiająca się Strona, na której terytorium osoba jest przetrzymywana, może polecić, aby ją zwolniono, jeżeli tranzyt nie nastąpi w należytym czasie.
5. Umawiająca się Strona, której osoba jest wydawana powinna zwrócić drugiej Umawiającej się Stronie wszelkie koszty poniesione przez nią w związku z tranzytem.

Artykuł 15

Koszty

1. Koszty powstałe na terytorium Strony wezwanej w związku z ekstradycją ponosi ta Strona.
2. Strona wzywająca ponosi koszty związane z przewozem osoby z terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 16

Zobowiązania wielostronne

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie narusza zobowiązań, które zostały przyjęte lub będą w przyszłości przyjęte przez Umawiające się Strony na podstawie jakiejkolwiek konwencji wielostronnej.

Artykuł 17

Wejście w życie i wypowiedzenie Umowy

1. Umowa niniejsza wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia, w którym Umawiające się Strony poinformują się wzajemnie na piśmie, iż zostały spełnione wymogi przewidziane w ich państwach dla wejścia w życie tej Umowy.

2. W dniu wejścia w życie niniejszej Umowy traci moc w stosunkach między Australią a Rzeczypospolitą Polską Traktat między Wielką Brytanią a Rzeczypospolitą Polską o wydawaniu zbiegłych przestępów, podpisany w Warszawie dnia 11 stycznia 1932 r.

3. Do wniosków o ekstradycję złożonych po wejściu w życie niniejszej Umowy stosuje się postanowienia niniejszej Umowy, niezależnie od czasu popełnienia przestępstwa, w związku z którym złożono wniosek o ekstradycję.

4. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez pisemne zawiadomienie w każdym czasie. Umowa przestanie obowiązywać sto osiemdziesiątego dnia po dniu doręczenia zawiadomienia o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, posiadając właściwe upoważnienie, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w ...Kamberze..... dnia 3 czerwca 1998 w językach angielskim i polskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

W imieniu

Australii

W imieniu

Rzeczypospolitej Polskiej

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TRAITÉ D'EXTRADITION ENTRE L'AUSTRALIE ET LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

L'Australie et la République de Pologne,

Soucieuses de rendre plus efficace la coopération entre les deux pays en matière de suppression de la criminalité au moyen de la conclusion d'un traité d'extradition.

Ayant décidé de conclure le présent traité et ayant nommé leurs représentants respectifs à cette fin,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Obligation d'extrader

Les Etats contractants s'engagent à se livrer mutuellement, conformément aux dispositions du présent Traité, tout individu que les autorités compétentes de la partie requérante poursuit pour une infraction ou pour l'exécution d'une sentence.

Article 2. Infractions passibles d'extradition

1. Aux fins du présent Traité et quelle que soit leur description, les infractions passibles d'extradition sont les infractions qui, aux termes de la législation des deux Etats contractants, sont au minimum passibles d'une peine d'emprisonnement d'au moins une année ou d'une peine plus sévère. Lorsque la demande d'extradition concerne un individu reconnu coupable d'une telle infraction et qui est recherché en vue de l'exécution d'une peine d'emprisonnement, l'extradition n'est accordée que si la période d'emprisonnement qui reste à purger est d'au moins six mois.

2. Aux fins du présent Traité, pour déterminer si une infraction en est une au regard de la législation des Etats contractants :

(a) Il n'est pas tenu compte du fait que les législations des Etats contractants ne classent pas les actes ou omissions qui constituent l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou n'usent pas d'une terminologie identique pour qualifier l'infraction ;

(b) L'ensemble des actes ou omissions retenus contre l'individu dont la remise est demandée est pris en considération sans faire référence aux éléments constitutifs de l'infraction au regard de la législation de l'Etat requérant.

3. Lorsque l'extradition d'un individu est demandée pour une infraction envers la législation relative à la fiscalité, aux droits de douane, au contrôle des changes ou d'autres questions concernant les recettes fiscales, l'extradition ne peut être refusée simplement en raison du fait que la législation de l'Etat requis n'établit pas le même type d'impôts ou de droits ou ne prévoit pas les mêmes impôts, droits, réglementation douanière et contrôle des changes que la législation de l'Etat requérant.

4. Lorsque l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition est accordée dans les cas où la législation de l'Etat requis punit une infraction commise hors

de son territoire dans des circonstances semblables. Lorsque la législation de l'Etat ne contient pas une telle disposition, ledit Etat a la faculté d'accorder ou de refuser l'extradition.

5. L'extradition peut être accordée en vertu des dispositions du présent Traité quel que soit le moment où l'infraction qui fait l'objet de la demande d'extradition a été commise sous réserve :

a) Que les actes ou omissions étaient considérés comme une infraction selon les lois des deux parties contractantes au moment de leur commission ; et

b) Que les actes ou omissions étaient considérés comme une infraction au moment où l'extradition a été demandée.

Article 3. Exceptions à l'obligation d'extrader

1. L'extradition n'est accordée dans aucun des cas suivants :

a) Si l'infraction pour laquelle elle est demandée est une infraction politique. La référence à l'infraction politique n'inclut pas l'assassinat ou la tentative d'assassinat d'un chef d'Etat, ou d'un membre de sa famille ;

b) S'il y a des raisons sérieuses de croire que la demande d'extradition motivée par une infraction de droit commun a été présentée aux fins de poursuivre ou de punir un individu pour des considérations de race, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques ou que la situation de cet individu risque d'être aggravée pour l'une ou l'autre de ces raisons ;

c) Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est une infraction militaire ;

d) Si, dans l'Etat requis ou dans un Etat tiers, une décision passée en force de chose jugée a déjà été rendue pour l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée ;

e) Si, d'après la législation de l'une ou l'autre Partie contractante, la prescription de l'action publique ou de la peine est acquise ou si la responsabilité pénale a été éteinte en raison du laps de temps ; ou

f) Lorsque l'individu, à la suite de son extradition vers l'Etat requérant, serait exposé à être poursuivi ou condamné dans ledit Etat, par une Cour ou un tribunal :

i) Qui a été spécialement constitué pour juger cet individu ;

ii) Qui n'est habilité qu'occasionnellement ou dans des circonstances exceptionnelles à juger des individus accusés d'une infraction pour laquelle l'extradition est demandée.

2. Les parties contractantes ont le droit de refuser l'extradition de leurs ressortissants. Si la partie requise refuse d'extrader son ressortissant, elle doit, à la demande de la partie requise, soumettre le cas à ses autorités compétentes afin que des poursuites judiciaires soient engagées contre celui- ci si elles sont considérées comme appropriées.

3. L'extradition peut être refusée dans les cas suivants :

a) Si les autorités compétentes de l'Etat requis ont décidé de ne pas engager de poursuites judiciaires ou de mettre fin aux procédures engagées pour l'infraction en raison de laquelle l'extradition est demandée ;

b) Si l'infraction pour laquelle l'individu est réclamé est puni de la peine capitale par la loi de l'Etat contractant et que la législation de l'Etat requis ne prévoit pas une telle peine

pour la même infraction, à moins que cet Etat fournisse une garantie jugée suffisante que la peine capitale ne sera pas exécutée ;

c) Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée par la loi de l'Etat requis comme ayant été commise entièrement ou partiellement sur son territoire ;

d) Si l'individu réclamé fait l'objet dans l'Etat requis de poursuites pour l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée ;

4. Si l'Etat requis estime qu'étant donné les circonstances exceptionnelles du cas, y compris l'âge ou l'état de santé l'extradition dudit individu serait totalement incompatible avec des considérations d'ordre humanitaire, les parties se consultent mutuellement pour déterminer si la procédure d'extradition devrait être poursuivie.

Article 4. Procédures d'extradition et pièces à l'appui

1. La demande d'extradition est formulée par écrit et présentée par la voie diplomatique. Tout document produit à l'appui de la demande est dûment authentique conformément à l'article 5.

2. Sont produits à l'appui d'une demande d'extradition :

a) L'original ou la copie authentifiée de la déclaration de culpabilité, la sentence immédiatement exécutoire, un mandat d'arrêt ou une injonction ayant le même effet, délivrés conformément à la procédure figurant dans la législation de la partie requérante. Lorsqu'une sentence a été imposée, une déclaration indiquant les raisons pour lesquelles celle-ci n'a pas été exécutée devra être émise. Si la sentence n'a pas été imposée, il faudra une déclaration affirmant qu'il est prévu d'imposer celle-ci.

b) un exposé des infractions pour lesquelles l'extradition est demandée et un exposé des faits constituant les infractions ainsi que leur description juridique ainsi que l'heure et lieu où les infractions se sont produites.

c) le texte de la disposition pertinente de la loi créant l'infraction le cas échéant ou un exposé de la législation pertinente relative à l'infraction y compris toute disposition légale sur la prescription des procédures, un signalement aussi précis que possible de l'individu y recherche assorti de tous autres renseignements susceptibles de contribuer à établir : l'identité et la nationalité de l'individu.

3. Les documents communiqués aux fins d'une demande d'extradition sont assortis d'une traduction dans la langue de la Partie requise.

Article 5. Authentification des pièces justificatives

1. Tout document qui conformément aux dispositions de l'article 4 accompagne une demande d'extradition est admis comme preuve dans toute procédure d'extradition sur le territoire de l'Etat requis, s'il est dûment authentifié"

2. Aux fins du présent Traité, un document est dûment authentifié :

a) S'il est signé par un juge, un magistrat ou un fonctionnaire de l'Etat requérant ;

b) S'il porte le sceau officiel ou public de l'Etat requérant ou d'un ministre, ou d'un ministère ou d'un fonctionnaire du Gouvernement de l'Etat requérant.

Article 6. Complément d'informations

1. Si l'Etat requis considère que les informations communiquées à l'appui d'une demande d'extradition sont insuffisantes pour satisfaire aux exigences du présent Traité, cet Etat peut demander des informations complémentaires dans un délai qu'il détermine.

2. Si l'individu dont l'extradition est demandée est arrêté et que les informations complémentaires qui ont été fournies sont insuffisantes pour satisfaire aux exigences du présent Traité ou ne sont pas communiquées dans le délai fixé, cet individu peut être remis en liberté. Celle-ci ne s'oppose pas à ce que l'Etat requérant présente une nouvelle demande d'extradition dudit individu.

3. Si l'individu est mis en liberté conformément au paragraphe 2 du présent article, l'Etat requis en informe l'Etat requérant dans les meilleurs délais.

Article 7. Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, un Etat contractant peut demander, soit à l'intervention de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol), soit par d'autres moyens, l'arrestation provisoire de l'individu recherché en attendant que la demande d'extradition soit présentée par la voie diplomatique. La demande d'arrestation provisoire peut être transmise par la voie postale ou télégraphique ou par tout autre moyen laissant une trace écrite.

2. La demande d'arrestation provisoire comporte un signalement de l'individu recherché, une déclaration affirmant que l'extradition est demandée par la voie diplomatique, une déclaration indiquant l'existence de l'un des documents visés au paragraphe 2 de l'article 4 autorisant l'arrestation de l'individu, une déclaration indiquant la peine qui a été ou qui peut être prononcée et si l'Etat requis en fait la demande, un bref exposé des actes ou omissions retenus et qui constituent l'infraction.

3. Sur réception de la demande d'arrestation provisoire, l'Etat requis prendra les dispositions nécessaires en vue d'obtenir l'arrestation de l'individu recherché et il informe le plus rapidement possible l'Etat requérant des suites données à sa demande.

4. Un individu détenu sur la base d'une demande d'arrestation provisoire peut être remis en liberté, si la demande d'extradition et les pièces justificatives visées à l'article 4 n'ont pas été reçues à l'expiration d'un délai de 45 jours à compter de la date de l'arrestation provisoire.

5. La mise en liberté de l'individu en application du paragraphe 4 du présent article ne s'oppose pas à l'introduction d'une procédure visant à son extradition si une demande à cet effet est reçue ultérieurement,

Article 8. Concours de requêtes d'extradition

1. Si l'extradition d'un même individu est demandée par deux ou plusieurs Etats, l'Etat requis détermine celui des Etats auquel l'extradition est accordée et informe les Etats requérants de sa décision.

2. Pour déterminer l'Etat auquel l'extradition est accordée, l'Etat requis tient compte de toutes les circonstances et notamment :

- a) De la gravité relative des infractions si les demandes portent sur des infractions différentes ;
- b) Des date et lieu des infractions ;
- c) Des dates respectives des demandes ;
- d) De la nationalité de l'individu réclamé ; et
- e) De la possibilité d'une extradition ultérieure dans un autre Etat.

Article 9. Remise de l'individu

1. Dès que l'Etat requis a pris une décision sur la demande d'extradition il en informe l'Etat requérant par la voie diplomatique.

2. Sous réserve des dispositions de l'article 10, si l'extradition est accordée, l'individu est remis d'un point de départ situé sur le territoire de l'Etat requis, qui convient à l'Etat requérant.

3. L'individu dont l'extradition a été accordée est remis à l'Etat requérant sur le territoire de l'Etat requis dans un délai raisonnable qui est déterminé par ce dernier Etat. Si l'individu n'a pas été reçu dans ce délai par l'Etat requérant, l'Etat requis peut refuser d'extrader cet individu pour la même infraction.

4. Si un cas de force majeure empêche la remise ou la réception de l'individu à extrader, l'Etat intéressé en informe l'autre Etat. Les deux Etats contractants se mettent d'accord sur une nouvelle date de remise et les dispositions du paragraphe 3 du présent article sont applicables.

Article 10. Renvoi de la remise de l'individu et remise temporaire de l'individu

1. La partie requise peut décider après avoir pris sa décision sur la demande d'extradition de reporter la remise de la personne recherchée jusqu'à conclusion des poursuites engagées contre elle ou, si cette personne a été condamnée afin qu'elle purge sa peine sur le territoire de la partie où a eu lieu l'infraction.

2. La partie requise peut procéder à une remise temporaire de la personne recherchée à la partie requérante conformément aux conditions convenues entre les parties contractantes.

Article 11. Remise d'objets

1. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis remet, dans la mesure permise par sa législation et, sous réserve des droits des tiers, si l'extradition est accordée, les objets qui se trouvent sur son territoire et qui proviennent de l'infraction ou qui peuvent servir de pièces à conviction.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1 du présent article, la remise des objets susmentionnés est effectuée, à la demande de l'Etat requérant, même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de l'évasion de l'individu réclamé.

3. Lorsque la législation de l'Etat requis l'exige ou que les droits des tiers doivent être protégés, les objets ainsi remis sont restitués sans frais à l'Etat requis si celui-ci les réclame.

Article 12. Règle de la spécialité

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, un individu extradé en vertu du présent Traité ne peut être détenu ni jugé, ni soumis à aucune autre restriction de sa liberté individuelle sur le territoire de l'Etat requérant au titre d'une infraction commise avant son extradition, sauf s'il s'agit :

a) D'une infraction pour laquelle l'extradition a été accordée ou d'une infraction donnant lieu à extradition et du chef de laquelle il pourrait être condamné sur preuve des faits motivant la demande d'extradition pourvu que ladite infraction n'entraîne pas une peine plus sévère que celle qui pourrait être prononcée en ce qui concerne l'infraction pour laquelle l'extradition est réclamée; ou

b) De toute autre infraction donnant lieu à extradition au titre de laquelle les autorités compétentes de l'Etat requis consentent.

2. Une demande en vue du consentement de l'Etat requis en vertu du présent article est accompagnée des pièces justificatives visées à l'article 4.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si l'individu, ayant eu la possibilité de le faire, n'a pas quitté l'Etat requérant dans les 45 jours suivant son élargissement à la suite de l'infraction pour laquelle il a été extradé, ou lorsque l'intéressé est retrouvé sur le territoire de l'Etat requérant après l'avoir quitté.

Article 13. Remise à un Etat tiers

1. Lorsqu'un individu a été remis à l'Etat requérant par l'Etat requis, l'Etat requérant en peut remettre ledit individu à un Etat tiers pour une infraction commise avant sa remise, sauf :

a) Si l'Etat requis y consent ; ou

b) Si, ayant eu la possibilité de le faire, l'individu extradé n'a pas quitté l'Etat requérant dans les quarante-cinq jours qui suivent son élargissement définitif en raison de l'infraction pour laquelle il a été extradé ou lorsqu'il y est retourné après l'avoir quitté.

2. Avant d'accéder à la demande conformément à l'alinéa a du paragraphe 1 du présent article, il est loisible à l'Etat requis de demander que lui soient transmis les documents visés à l'article 4.

Article 14. Transit

1. Lorsqu'un individu doit être extradé vers un Etat contractant à partir d'un Etat tiers en traversant le territoire de l'autre Etat contractant, l'Etat contractant vers lequel l'intéressé doit être extradé présente une demande à l'autre Etat contractant afin d'obtenir l'autorisation de transit de l'intéressé à travers son territoire.

2. Sur réception d'une telle demande, l'Etat contractant requis y accède à moins d'avoir des motifs raisonnables de ne pas le faire.
3. Sous réserve de la législation de l'Etat requis, l'autorisation accordée pour transit ; inclut celle de garder cet individu en détention pendant le transit
4. Si un individu est détenu conformément au paragraphe 3, l'Etat requis peut décider de le mettre en liberté si son transport n'est pas assuré dans un délai raisonnable.
5. L'Etat requérant vers le territoire duquel l'individu est extradé rembourse l'autre Etat contractant de tous les frais encourus par celui-ci à l'occasion du transit.

Article 15. Frais

1. L'Etat requis prend toutes les dispositions nécessaires et assume les frais afférents aux procédures résultant de la demande d'extradition.
2. Les frais afférents au transport de l'individu recherché à partir du territoire de l'Etat requis sont à la charge de l'Etat requérant.

Article 16. Obligations multilatérales

Aucune disposition du présent traité ne porte atteinte aux obligations présentes ou futures assumées par les parties contractantes en vertu de toute convention multilatérale.

Article 17. Entrée en vigueur et dénonciation

1. Le présent Traité entrera en vigueur trente jours suivant la date à laquelle les Etats contractants se seront notifiés par écrit l'accomplissement de leur formalités respectives pour son entrée en vigueur.
2. Dès l'entrée en vigueur du présent Traité, le Traité relatif à la remise réciproque des criminels en fuite entre le Royaume-Uni et la Pologne en date du 11 janvier 1932 à Varsovie, cessera de s'appliquer entre l'Australie et la République de Pologne.
3. Le présent Traité s'applique aux demandes présentées après son entrée en vigueur que l'infraction ait été commise ou la condamnation ait été prononcée avant ou après l'entrée en vigueur du présent Traité.
4. L'un ou l'autre des Etats contractants pourra dénoncer le présent Traité à tout moment moyennant un préavis écrit de six mois adressé à l'autre Etat contractant par la voie diplomatique.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Traité.

Fait à Canberra le 3 juin 1998 en langues anglaise et polonaise les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de l'Australie :

AMANDA VANSTONE

Pour le Gouvernement de la République de Pologne :

MACIEJ KOZLOWSKI